

Żywa historia Gorlic – wywiad z panią Ireną Stasiowską-Doleżyczek

Wywiad z panią Ireną Stasiowską-Doleżyczek dotyczący jej ojca i najstarszej siostry Zosi, sierociego dzieciństwa oraz pracy jako rehabilitantka.

Irena Stasiowska-Doleżyczek

Urodzona 5 sierpnia 1932 roku w Gorlicach. Ukończyła Akademię Wychowania Fizycznego. Pracowała jako rehabilitantka w Szpitalu Chirurgii Kostnej w Konstancinie. Od 1985 roku przebywa na emeryturze. Obecnie mieszka w Warszawie.

Zapraszamy do galerii fotografii dostępnej na dole strony.

Wywiad z panią Ireną Stasiowską-Doleżyczek przeprowadzony 21 lutego 2019 roku przez Urszulę Karasińską (pracownika MBP w Gorlicach) w Gorlicach.

Spis treści:

- [00:00:15](#) — „Mieszkałam na Łęgach w Gorlicach” — opis przedwojennej ulicy
- [00:02:25](#) — „Tata pracował jako listonosz do wybuchu wojny. Razem z innymi listonoszami w 1939 roku wysłano go do Lwowa, by ukryć jakieś dokumenty. Wrócił na piechotę”
- [00:03:40](#) — 1 września 1939 roku oczami siedmioletniej dziewczynki
- [00:05:00](#) — „Mieliśmy macochę, nas było sześcioro”
- [00:07:49](#) — Jan Stasiowski — ojciec Ireny Stasiowskiej-Doleżyczek — członek AK, aresztowany 22 lipca 1943 roku; jego gołębie pocztowe używane do przesyłania meldunków partyzanckich
- [00:10:25](#) — zanoszenie jedzenia przez Zosię (najstarszą z rodzeństwa) ojcu przetrzymywanemu przez gestapo w Szklarczykowie
- [00:11:30](#) — pistolet w ręce Zosi wymierzony w gestapowca po wiadomości o rozstrzelaniu ojca
- [00:15:00](#) — „Zosia uczyła się i jednocześnie pracowała w RGO” (Rada Główna Opiekuńcza)
- [00:15:30](#) — po wyzwoleniu opieka prawna prof. Dziopka nad rodzeństwem Stasiowskich
- [00:16:15](#) — by zapewnić sobie utrzymanie, całe rodzeństwo, oprócz najmłodszej siostry, pracowało; Irena opiekowała się żoną prof. Maksymowicza i „ja wtedy poczułam sentyment do ludzi chorych”
- [00:19:00](#) — silna więź między rodzeństwem; od 40 lat zjazdy rodzinne co 3 lata
- [00:21:33](#) — „Zosia była nadzwyczajną osobą, wychowała pięcioro rodzeństwa i pięcioro swoich dzieci”
- [00:24:05](#) — RKU (Rejonowa Komenda Uzuppełnień) w domu Lewińskich; teść Zosi właścicielem kopalni naftowej w Krygu
- [00:25:15](#) — pomoc finansowa ZBOWID-u dla rodzeństwa Stasiowskich podczas nauki szkolnej; dyrektorem szkoły podstawowej Antoni Jankowski, nauczycielami ks. Szatko, Kankofer, Maria Laskoś, dyrektor Szkoły Handlowej Edmund Kowarz, Broniewski
- [00:29:15](#) — praca w Kopalnictwie Naftowym na Magdalenie, następnie podjęcie studiów na AWF na kierunku rehabilitacja
- [00:31:15](#) — otrzymanie od prof. Mariana Allana Weissa propozycji pracy w Stołecznym Centrum Rehabilitacji w Konstancinie po bardzo dobrze zdanym egzaminie
- [00:33:15](#) — praca nauczycielska (aż do emerytury w 1985 roku) w pierwszym w Polsce Medycznym Policealnym Studium Rehabilitacji założonym przez prof. Mariana Allana Weissa
- [00:35:15](#) — praca na emeryturze w stołecznej poradni rehabilitacyjnej w Warszawie; obecnie bezpłatne prowadzenie

rehabilitacji w zgromadzeniu sióstr zakonnych w Warszawie

00:36:45 — pożar mieszkania w Warszawie w grudniu 2018 roku — bezinteresowna pomoc finansowa ludzi, dzięki czemu remont dobiega końca

00:37:45 — „Pomaganie ludziom, szczególnie chorym, to było moje ulubione zajęcie”

00:38:45 — „Strażacy wpadli, jak ja już skończyłam gasić pożar”; „Odchorowałam to, zostałam w szpitalu oczyszczona z toksyn” — wspomnienie pożaru